

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6523/2024
11.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца малолетних АА и ББ, обоје из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ..., а пуномоћник Ивана Кулаузов, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Миленко Перић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 532/23 од 27.09.2023. године, исправљене решењем тог суда Гж 532/23 од 30.10.2023. године, у седници одржаној 11.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 532/23 од 27.09.2023. године, исправљене решењем тог суда Гж 532/23 од 30.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 532/23 од 27.09.2023. године, исправљеном решењем тог суда Гж 532/23 од 30.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П2 1792/2022 од 25.05.2023. године, у делу којим је тужени обавезан да на име доприноса за издржавање малолетног АА плаћа месечно 19.000,00 динара, а за издржавање малолетне ББ месечно 16.000,00 динара, укупно 35.000,00 динара месечно, сваког од 01. до 05. у месецу за текући месец почев од подношења тужбе 15.11.2022. године па убудуће док за то постоје законски услови или се одлука не измени, на означени текући рачун мајке малолетних тужилаца, са законском затезном каматом од доспећа сваке појединачне рате до исплате, да доспеле а неисплаћене рате плати одједном у року од 15 дана, на који начин је измењена пресуда Другог основног суда у Београду П2 616/19 од 27.02.2020. године у ставу првом изреке пресуде, а у преосталом делу та пресуда остала неизмењена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу одредби чланова 403. став 2. тачка 1. и 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), у вези члана 208. Породичног закона („Службени гласник РС“ број 18/05 ... 6/15) па је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Другостепени суд је одлуку засновао на чињеницама утврђеним од стране првостепеног суда, па се не могу прихватити наводи ревизије да је тај суд починио релативну битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 7. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, над малолетним тужиоцима родитељско право самостално врши мајка ВВ, а тужени, отац је правноснажном пресудом од 27.02.2020. године обавезан да доприноси децјем издржавању месечним износима од 10.000,00 динара за малолетног АА, односно 8.000,00 динара за малолетну ББ. У време доношења те пресуде малолетни АА је ишао у трећи разред основне школе и његове месечне потребе су се задовољавале процењеним износом од 20.000,00 динара, а малолетна ББ је била предшколског узраста и њене потребе су се задовољавале процењеним износом од 16.000,00 динара. Сада је малолетни АА ученик шестог разреда основне школе, има проблема са развојем, за његову исхрану и одевање потребно је месечно издвојити 30.000,00 динара, а осим тих потреба има издатке везане за школски прибор, џепарац, екскурзије. Потребне малолетне ББ, која је ученик трећег разреда основне школе, осим трошкова за исхрану и одевање који месечно износе 20.000,00 динара, чине исти трошкови везани за школовање као и за АА, али поврх тих трошкова она тренира одбојку за коју је месечни издатак 3.500,00 динара, а за часове енглеског има месечни издатак од 5.000,00 динара. Као и у време доношења претходне одлуке малолетни тужиоци са мајком живе у приземљу породичне куће, на чијем спрату живе мајчини родитељи. Мајка тужилаца је запослена, раније је месечно зарађивала 30.000,00 динара, сада зарађује 76.000,00 динара. Од имовине поседује аутомобил. Родитељи мајке тужиље имају примања и то отац 60.000,00 динара месечно, а мајка 40.000,00 динара месечно. Тужени (рођен 1982. године) је у време доношења претходне пресуде месечно зарађивао 35.000,00 динара, а сада зарађује 60.000,00 динара. Власник је више њива, куће површине 408м² у којој живи са ванбрачном партнерком. Осим ове имовине, има аутомобил. Законску обавезу издржавања трећих лица нема. Минимална сума издржавања у време доношења претходне пресуде била је 26.886,00 динара, а сада је 42.588,00 динара.

Са полазиштем на наведено утврђење, нижестепени судови налазе да су стечени услови из члана 164. Породичног закона за измену висине обавезе дужника издржавања, те је одлуку о основаности постављеног тужбеног захтева заснивао је на одредбама чланова 160. и 162. Породичног закона.

По становишту Врховног суда, правилно су нижестепени судови утврдили све битне чињенице које упућују на закључак о промени прилика како на страни

поверилаца, тако и на страни дужника издржавања, те на тако утврђене чињенице применили меродавно право.

Одредбом члана 162. став 3. Породичног закона прописано је да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање онај животни стандард који ужива дужник издржавања.

У конкретном случају за одлуку је од значаја утврђена чињеница да је малолетни АА дете са проблемима у развоју, тако да мајка, као родитељ који самостално врши родитељско право има повећани ангажман везан за свакодневну бригу о овом заједничком детету. Обоје тужилаца је старије у односу на претходни период и школске, као и узрасне потребе опредељују увећање износа који су неопходни за задовољење ових потреба, а који су пропорционални увећању минималне суме издржавања за период у време доношења претходне одлуке суда. Са друге стране, утврђено је повећање зараде туженог, као дужника издржавања, које у склопу са чињеницом да је власник непокретне и покретне имовине, као и чињеницом да нема обавезе да по закону издржава трећа лица, води закључку да је тужени у могућности да доприноси децјем издржавању досуђеним износима, на који начин се животни стандард деце уподобљује животном стандарду оца. Правилност одлуке потврђује и навод ревизије, по коме је тужени и до сада уредно плаћао допринос децјем издржавању преко досуђеног износа у ранијој пресуди.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**